

Moshe's Prayer at the Sea (A Pesach Special)

Introducing the Challenge

1) שמות פרק יד פסוקים ט-ז (פרשת בשלח)

וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אוֹתָם הַנְּחִים עַל־הַיָּם כָּל־סוֹס רֶכֶב פָּרָעָה וּפָרָשָׁיו וַחֲיָלוּ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי כָּעַל צָפוֹ: וּפָרָעָה הַקָּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲנִה מִצְרַיִם׃ נִסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְקֹוֹק: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אִי־וְקָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר מֵהַזֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא־זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדְל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת־מִצְרַיִם מִמֶּתְנּוּ בְּמִדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הַתִּיצְבוּ וְרֵאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: יְקֹוֹק יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּ׃ וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל־מֹשֶׁה מֵהַתְּצַעֵק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ׃ וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מִטְּךָ וְנָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֵאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה: וְאַנִּי הִנְנִי מַחְזֵק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בַּפָּרָעָה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרֶכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃

The Egyptians gave chase to them, and all the chariot horses of Pharaoh, his riders, and his warriors overtook them encamped by the sea, near Pi-hahiroth, before Baal-zephon. As Pharaoh drew near, the Israelites caught sight of the Egyptians advancing upon them. Greatly frightened, the Israelites cried out to Hashem. And they said to Moses, "Was it for want of graves in Egypt that you brought us to die in the wilderness? What have you done to us, taking us out of Egypt? Is this not the very thing we told you in Egypt, saying, 'Let us be, and we will serve the Egyptians, for it is better for us to serve the Egyptians than to die in the wilderness?'" But Moses said to the people, "Have no fear! Stand by, and witness the deliverance which Hashem will work for you today; for the Egyptians whom you see today you will never see again. Hashem will battle for you; you hold your peace!" Then Hashem said to Moses, "Why do you cry out to Me? Tell the Israelites to go forward. And you lift up your rod and hold out your arm over the sea and split it, so that the Israelites may march into the sea on dry ground. And I will stiffen the hearts of the Egyptians so that they go in after them; and I will gain glory through Pharaoh and all his warriors, his chariots, and his riders.

2) רש"י שמות פרק יד פסוק טו

מה תצעק אלי. למדנו שהיה משה עומד ומתפלל, אמר לו הקב"ה, לא עת עתה להאריך בתפלה, שישאל נתינון בצרה (מכילתא).

WHEREFORE CRIEST THOU UNTO ME? – there is no mention that he prayed to God concerning this, but this teaches us that Moses stood in prayer. Whereupon the Holy One, blessed be He, said to him, "It is no time now to pray at length, when Israel is placed in trouble".

3) השגות הרמב"ן על ספר המצוות מצוות עשה ה

ומה שדרשו בספרי ולעבדו זה תלמוד ד"א זו תפלה אסמכתא היא או לומר שמכלל העבודה שנלמד תורתו ושנתפלל אליו בעת הצרות ותהיינה עינינו ולבנו אליו כעני עבדים אל יד אדוניהם... ואם אולי יהיה מדרשם בתפלה עיקר מן התורה נמנה אותו במנינו של הרב ונאמר שהיא מצוה לעת הצרות שנאמין שהוא יתברך ויתעלה שומע תפלה והוא המציל מן הצרות בתפלה וזעקה, והבן זה:

And that which our Sages expounded in the Midrash, "and to serve Him means to study; another explanation: it refers to prayer," is either an (*asmachta*) rabbinic allusion, or a statement meaning that as part of our service of G-d we should study His Torah and pray to him in times of duress, and that our eyes and hearts should be towards Him, as the eyes of slaves are upon their masters... **and if, perhaps, this interpretation of the Sages regarding prayer is really a statement that the commandment to pray is of Torah origin, Maimonides should count it and clarify that it applies in times of suffering, that we believe that He is our G-d and**

Moshe's Prayer at the Sea (A Pesach Special)

hears our prayers and it is G-d who rescues us from our struggles with prayer and crying out, and understand this.

Answer #1: Ask Not What G-d Can Do, Ask What You Can Do

4 רמב"ן על התורה שמות פרק יד פסוק טו

ורבותינו אמרו (מכילתא כאן) שהיה משה צועק ומתפלל, והוא הנכון, כי לא ידע מה יעשה, ואף על פי שאמר לו השם ואכבדה בפרעה, הוא לא היה יודע איך יתנהג, כי הוא על שפת הים והשונא רודף ומשיג, והיה מתפלל שיורנו ה' דרך יבחר וזה טעם מה תצעק אלי, שהיית צריך לשאל מה תעשה ואין לך צורך לצעוק, כי כבר הודעתך ואכבדה בפרעה, ולא סיפר הכתוב צעקת משה, כי הוא בכלל ישראל:

And our Rabbis have said that it was Moses who was crying and praying. This is the correct interpretation. Moses was at a loss concerning what he was to do. Although G-d had told him, And I will be honored through Pharaoh, he did not know how to conduct himself at that moment when he was at the edge of the sea and the enemy was pursuing and overtaking [them]. He therefore prayed that G-d should instruct him in the manner that he should choose. This then is the meaning of Wherefore criest thou unto Me? meaning: "You should have asked what to do, and there is no need for you to cry, since I have already informed you, And I will be honored through Pharaoh." Now Scripture did not relate that Moses was crying out to G-d, because he is included among Israel, [of whom it was already written above in Verse 10: And the children of Israel cried out unto the Eternal].

Answer #2: The Nation Was Already Praying!

5 שמות רבה פרק כא פסיקתא ד

אמר רבי יהודה בר שלום בשם רבי אלעזר, בשר ודם אם בא עני לומר דבר לפניו אינו שומע הימנו, אם בא עשיר לומר דבר, מיד הוא שומע ומקבלו, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן אלא הכל שוין לפניו... תדע לך שהרי משה רבנו של כל הנביאים כתוב בו מה שכתוב בעני, במשה כתיב (תהלים צ, א): תפלה למשה איש האלהים, ובעני כתיב (תהלים קב, א): תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו. זו תפלה וזו תפלה, להודיעך.

Rabbi Yehuda bar Shalom said in the name of Rabbi Elazar, when it comes to mere humans of flesh and blood, if a poor individual should approach to say something one pays him no heed, but if a wealthy individual approaches to say something, he is immediately heard and accepted. However, the Holy One, blessed be He does not operate this way; rather, all are equal before G-d...Know that behold! Regarding Moshe, the teacher of all prophets, it is written the same thing as is written regarding a poor individual. Regarding Moshe, it is stated Psalms 90:1), "A prayer of Moses, man of G-d," and regarding a poor person it is written (Psalms 102:1): "A prayer of the impoverished person, when he is enwrapped (in distress), and pours forth his prayer before G-d." This is termed prayer and that is termed prayer, to inform you that all are equal regarding prayer before G-d.

6 שמות פרק יד פסוק י

ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל-אלהים:

As Pharaoh drew near, the Israelites caught sight of the Egyptians advancing upon them. Greatly frightened, the Israelites cried out to Hashem.

7 תלמוד בבלי מסכת תענית דף טו עמוד א

Moshe's Prayer at the Sea (A Pesach Special)

ואומר חותמיהו. על הראשונה הוא אומר: "מי שְׁעָנָה אֶת אֲבֹרָהֶם בְּהַר הַמִּזְבֵּיחַ הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה ה' גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל". על השנייה הוא אומר: "מי שְׁעָנָה אֶת אֲבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' זוֹכֵר הַנְּשַׁכְּחוֹת".

And he recites at the end of all of these six blessing their unique conclusions. For the conclusion of the first blessing: Redeemer of Israel, he recites: He Who answered Abraham on Mount Moriah (see Genesis 22:11–18), He will answer you and hear the sound of your cry on this day. Blessed are You, Lord, Redeemer of Israel. For the second blessing, to which he adds the verses of Remembrances, he recites: He Who answered our forefathers at the Red Sea (see Exodus 14:15–31), He will answer you and hear the sound of your cry on this day. Blessed are You, Lord, Who remembers the forgotten.

8 שמות רבה פרק כא פסיקתא ד

וכתיב (שמות יד, י): וַיִּצְעֲקוּ אֶל ה', הֲתַחִיל מֹשֶׁה אִף הוּא מִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַמָּקוֹם, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, מָה אַתָּה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל, כְּבָר הַתְּפַלְלוּ בְּנֵי וְשִׁמְעֵתִי תִפְלֶתוּ, שְׁנֵאמַר: מַה תִּצְעַק אֵלַי.

And it is written, "And they cried out to Hashem," Moses began (praying), for he should also pray to G-d. (But) the Holy One, Blessed be He said to Moses, "Why do you stand in prayer? My children have already prayed and I have heard their prayer," as it is written, "Why do you cry out to me?"

Additional Sources

תלמוד בבלי מסכת סוטה לז עמוד א

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הָיָה מֹשֶׁה מֵאָרִיךְ בְּתַפְלָה אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְדִידֵי טוֹבְעִים בַּיָּם וְאַתָּה מֵאָרִיךְ בְּתַפְלָה לִפְנֵי אָמַר לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וּמָה בְּיָדִי לַעֲשׂוֹת אָמַר לוֹ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ וְאַתָּה הָרַם אֶת מִטְבֵּךְ וּנְטָה אֶת יָדְךָ וְגו'.

At that time, Moses was prolonging his prayer. The Holy One, Blessed be He, said to him: My beloved ones are drowning in the sea and you prolong your prayer to me? Moses said before Him: Master of the Universe, but what can I do? God said to him: "Speak to the children of Israel that they go forward. And you, lift up your rod and stretch out your hand" (Exodus 14:15–16).